

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 290
Sîmbătă,
25
Ianuarie
1992
5 lei

Întîlniri ale candidaților cu militarii

Comandantul Garnizoanei Sibiu, dl. general maior Stoina Neculai i-a invitat joi, 23 ianuarie a.c., la ora 12, la Cercul Militar pe reprezentanții partidelor din Sibiu, care vor participa la alegerile locale, ca și pe candidații independenți. Scopul invitației: stabilirea unor date de întîlnire a acestora cu militarii, elevii și studenții din unitățile și școlile militare ale Garnizoanei Sibiu, în vederea cunoașterii programelor lor electorale. De comun acord s-au stabilit ca date de întîlnire, în sala mare a Cercului Militar, zilele de sîmbătă — 25 ianuarie, orele 10—12; marți — 28 ianuarie și miercuri — 29 ianuarie, orele 16,30—18,30.

La reuniunea de joi (23 ianuarie) de la Cercul Militar, actualul primar al Sibiului, dl. Petru Trif a propus celorlalți contracandidați ca indiferent de rezultatul alegerilor, să se constituie un consiliu consultativ al Primăriei, format din cei 11 candidați care au pierdut alegerile. Propunerea a fost acceptată de către toți cei prezenți.

(N.R. — Rămîne de văzut dacă după alegeri această hotărîre va fi respectată.)

Ovidiu TOMULEȚIU

Rezultatele tragerii la sorți a ordinii de înscriere pe buletinele de vot a partidelor participante la alegerile locale

La sediul Circumscripției electorale nr. 1 Sibiu, joi, 23 ianuarie a.c., de la ora 11 a avut loc tragerea la sorți pentru desemnarea ordinii de înscriere pe buletinele de vot a partidelor ce au prezentat listele de consilieri și candidați la funcția de primar al municipiului Sibiu, ca și a candidaților independenți. Au fost prezenți reprezentanți ai partidelor participante la alegerile locale și membrii Comisiei electorale județene.

Mai întîi s-a tras la sorți ordinea înscrierii pe buletinele de vot a partidelor ce și-au desemnat candidații la funcțiile de consilieri municipali. Ordinea este următoarea: 1. Alianța Romilor. 2. Partidul Tribuna Republicană. 3. Partidul Republican. 4. Partidul Democrat Agrar. 5. Forumul Democrat al Germanilor. 6. Partidul Unității Naționale a Românilor. 7. Partidul Liberal (Aripa Tinăre). 8. Mișcarea Ecologistă din România. 9. Partidul Unității Democratice. 10. Partidul Uniunea Republicană. 11. Frontul Salvării Naționale. 12. Partidul România Mare. 13. Partidul Național Liberal. 14. Partidul Li-

beral Monarhist. 15. Partidul Țiganilor. 16. Convenția Democratică. Urmează candidații la funcțiile de consilieri municipali în ordinea în care s-au înscris pentru a participa la alegeri.

A urmat tragerea la sorți a ordinii înscrierii pe buletinele de vot a partidelor ce și-au desemnat candidații la funcția de primar al municipiului Sibiu și a candidaților independenți. Această ordine este următoarea: 1. Partidul Liberal (Aripa Tinăre). 2. Partidul Uniunea Republicană. 3. Partidul Unității Naționale a Românilor. 4. Frontul Salvării Naționale. 5. Partidul România Mare. 6. Partidul Republican. 7. Convenția Democratică. 8. Partidul Liberal Monarhist. 9. Partidul Național Liberal. În continuare, candidații independenți: 10. Gritu Nicolae. 11. Barbu Gheorghe. 12. Bogdan P. Ioan.

N.R. — Luni, 27 ianuarie a.c., ora 11, expiră termenul de comunicare către Comisia electorală județeană a tabelor întocmite de fiecare partid cu cei desemnați să supravegheze buna desfășurare a alegerilor locale.

«Raiul» pe pămînt

Ne aflăm în toiul campaniei electorale. Ca niciodată, pentru mulți dintre noi, oricare alte probleme — fie ele cît de presante ori stresante, cum sînt cele complementare ale prețurilor și ale nivelului de trai — nu mai prezintă decît un interes subsidiar. Ne „descurcăm” noi cumva. Importante sînt, în primul rînd, alegerile locale. Și, într-un fel, e explicabil interesul și e explicabilă importanța care li se atribuie acestora. Pentru prima oară în ultimele decenii (nici nu mai știm bine cîte) primarii și consilierii lor vor fi aleși și nu desemnați „de sus”. Iar puterea cu care vor fi investiți acești slujbași ai administrației locale va fi reală și nu una formală.

Campania electorală se desfășoară, cel puțin pînă în prezent, în limitele... „normalității”. Căci e „firesc” ca partidul de guvernămînt să țină cu dinții de putere, să folosească toate mijloacele pentru a-și impune candidații. Este „firesc” ca pe liste să apară puzderie de candidați, aparținînd unor puzderii de partide-satelit ale F.S.N.-ului, spre a-i deruta pe alegători. Este „firesc” să se utilizeze fel de fel de matrapazlicuri pentru a pune bețe în roate opoziției. După cum era și firesc soluționarea contestărilor unora dintre candidații înscrisi pe listele electorale. Contestații soluționate, cel

puțin așa s-a întîmplat în județul Sibiu, după cum putem constata din ziarul nostru de miercuri, 22 ianuarie. Totul este firesc, după cum și Caragiale este mai firesc ca nicicînd. Nenea Iancu este de o actualitate INFIRATOARE. Și nu întîmplător TVR a programat luni, 20 ianuarie, piesa „O scrisoare pierdută”. Ne scapă însă intenția/scopul acestei programări. O greșeală nu poate fi. Atunci, care e manevra? Crearea unei impresii peiorative despre importanța alegerilor și despre metodele electorale ale opoziției? Deschiderea unei su-pape și, ca urmare, defularea telespectatorilor? Sau și una și... altele? Oricum, la prețul de 1,78 lei/zi, Televiziunea ne servește, măcar din cînd în cînd, cîte o porție de adevăr. Apropo de TVR: în fiecare seară putem urmări „Studioul electoral”. Aici, domnii candidați ne prezintă programele lor, care mai de care mai promițătoare. Raiul pe pămînt, nu altceva. Problema noastră, la alegeri, fiind doar să decidem care rai este cel adevărat.

De fapt, situația este exact „vițăvercea”. Adică să decidem, din sumedenia variantelor de infern — cu care ne confruntăm și ne vom confrunta în continuare, deopotrivă, alegători și aleși — pe cel mai suportabil.

Ovidiu TOMULEȚIU

Trenul fantomă

Călătoria cu trenul cursă 2563 de la Sibiu la Copșa Mică este întru totul recomandabilă doritorilor de senzațional. S.N.C.F.R. se pare că s-a gîndit să ofere celor ce plătesc 93 de lei, nu doar o simplă călătorie, ci și senzații unice de-a lungul celor 70 de minute de drum. În ciuda faptului că, pe dinăuntru, garnitura a fost curățată și spălată, acest lucru se trece ușor cu vederea pentru că nu există nici cel puțin un bec în vagoane. E drept că, apropiindu-te de tren, inima ți se umple de speranță văzînd scările de abur de sub și din-

tre vagoane, creîndu-ți impresia că garnitura ar putea fi încălzită. Eroare! Secția de „efecte speciale” a căilor ferate se pare că a atașat vagonul de încălzire pentru a da naștere unei atmosfere londoneze în interiorul trenului, unde este un abur atît de dens încît abia de-ți vezi virful nasului. Oricum, aburul nereușind decît să umezească frigul — pasagerii, mergînd pe ideea că unde e fum e și căldură — își exersează răbdarea fumînd prin compartimente și pe culoare, lucru care crează spectaculoase efecte pirotehnice, demne de filmele senatorului Independent, ales pe listele F.S.N.-ului din Brașov, Sergiu Nicolaescu. Controlor e posibil să fi existat pe undeva, prin ceața din garnitură, dar e greu de precizat unde, mai ales că parțenerii de călătorie îi poți identifica doar după jarul ți-gărilor aprinse. Vă recomandăm, deci, o călătorie cu trenul-fantomă, mai ales că posedarea de bilet pare să fie opțională.

Marius GHEORGHIU

Convenția Democratică Sibiu

• Convenția Democratică Sibiu, organizează marți, 28 ianuarie a.c., ora 17, în sala mare a Casei de cultură a Sindicatelor din Sibiu, întîlnirea dintre dl. NICOLAE MANOLESCU, președintele Partidului Alianței Civice — candidat la funcția de președinte al României — și publicul sibian.

Important

Studenții FACULTĂȚII DE GEOGRAFIA TURISMULUI, anul I și II cursuri de zi și fără frecvență, sînt convocați astăzi, 25 ianuarie 1992, ora 16 la Casa de Cultură a Studenților pentru clarificarea unor probleme administrative vitale.

CITIȚI ÎN PAG. 2

Un preot român în Gulagul sovietic

Un preot român în Gulagul sovietic

● Prețul curajului înfruntării unei dictaturi odioase ● Un om sfidează moartea și o învinge ● O carte și odiseea vieții unui deținut în lagărele pierzaniei ●

De numele preotului și publicistului VASILE TEPOREI am aflat în urmă cu cinci ani, participând întâmplător la o lectură, discretă, în grup restrins, la biblioteca Institutului Teologic din Sibiu, unde a fost depus „în secret” un exemplar din manuscrisul cărții sale aflată, abia acum, sub tipar. În ea se dezvăluie odiseea zguduitoare a acestui mare român, condamnat pentru „propagandă antisovietică și antistalinistă”, drept care urma să fie destinat morții.

Atunci, în taină, într-un birou în care și pereții puteau să aibă timpâne, am reușit să cunosc doar câteva crimpele privind soarta deținuților din gulagul sovietic. Totul viză înimaginabilul și neverosimilul. Și totuși ne apare o realitate înfrântă, datorită forței de evocare, rar întâlnită, a acestui autor ce a trăit drama milioanele de condamnați.

Abia zilele trecute am izbutit să-l cunosc pe acest cernic preot, în locuința sa din Capitală. A acceptat cu multă bunăvoință să purtăm o discuție asupra anilor săi de lagăr.

Eliberarea sa o consideră ca fiind de domeniul incontrollabil al minunilor care se mai întâmplă pe acest pământ, întrevăzând, neîndoielnic, mina promiei cerești. La cei 84 de ani ai săi este încă plin de vervă și de o seducătoare luciditate.

— Prea venerabile părinte, vă rog, să-mi spuneți cum ați ajuns în gulag?

— Încă din 1929, aflându-mă în Basarabia — pământul meu natal — am scris sistematic împotriva bolșevismului, această intruchipare diabolică a comunismului ajuns la putere în Rusia. Deoarece la Chișinău, după Unirea din 1918, se aflau 6 ziare rusești, unul evreiesc și nici unul românesc, am scos eu o revistă numită „Raza”. În 28 iunie 1940, după cedarea Basarabiei am venit la București, unde am continuat activitatea publicistică în favoarea românilor rămași sub ocupația sovietică. Am păstrat legăturile cu mulți dintre aceștia, direct sau indirect. În fiecare lună luam contact cu grupul care venea la Ungheni, prilejuri cu care aflam lucruri îngrozitoare: arestări, deportări și alte abuzuri, înimaginabile, prin care guvernul sovietic urmărea deznăționalizarea, de fapt, stăpînirea etniei românești din Basarabia.

— În aceste împrejurări presupun că publicația dumneavoastră a devenit o tribună de luptă împotriva celor care atentau la ființa noastră națională...

— Firește. În fiecare număr consacram o pagină sub genericul „Poșta refugiaților”. În cadrul ei se desprindea marea tragedie din Basarabia noastră. În 1941, după începerea războiului antisovietic am scris un articol intitulat „Criminalul din Piața Roșie”. Bănuiți, desigur, că era vorba de Stalin. Dar evoluția evenimentelor, după cum se știe, nu ne-a fost favorabilă, așa că în 1944 ne-am trezit cu rușii peste noi. Știam ce pericol mă păștea, fiind pe lista neagră a N.K.V.D.-ului. Totul se făcea în complicitate cu trădătorii noștri de țară — Ana Pauker considera că trebuie să fie declarat criminal de război.

— Ați omorât pe cineva?

— Doamne ferește! Ca preot n-am pus niciodată mina pe armă. Numai cu condeiul am mai „tras” în dușmanii țării, atunci când conștiința mi-a dictat acest lucru. În fine, trebuia să-mi iau măsuri de apărare. Știam că bolșevicii nu iartă pe cei care se împotrivise lor. Mi-am luat un nume de împrumut — Pandele — sub care am trăit pînă în 1948, ca profesor la Liceul de fete

„Regina Maria” din Capitală. (Preotul Teporei era în concediu de boală, chipurile, și se afla internat într-un sanatoriu pe aiurea. Îl suplinea preotul Pandele.) Vechea Siguranță știa ceva, sau poate totul, despre această substituție, dar se făcea că nu vede. Totul s-a sfârșit când a apărut și a intrat pe fir Securitatea, mai precis la 1 septembrie 1948. M-au arestat și am fost dus în Calea Rahovei la sediul acesteia...

... care avea să devină o cetate de tristă faimă a torturii, pînă în decembrie '89. Ați fost maltratată?

— Nu, pentru că am recunoscut totul. Era evident că am scris împotriva bolșevismului. Probele erau indubitabile. Aveau aproape întreaga colecție a „Razei”. A urmat procesul de la Constanța, în care procurorul român a cerut achitarea invocînd faptul că au fost destul de mulți cei care, ca și mine, au scris împotriva comunismului. Ce ar fi însemnat ca toți să fie arestați? Apelul a eșuat la Ministerul de Justiție, unde totul era hotărît de cosilierul sovietic instalat acolo ca un cerber neîndurător. S-a decis predarea mea în mina autorităților sovietice. Ceea ce s-a și întâmplat. Am refuzat să vorbesc rusește și am protestat împotriva faptului că un român este cercetat de organe de anchetă străine.

Mi s-a spus cu cinismul și aroganța bine cunoscute ale noilor stăpîni ai țării: „România este în minile noastre și facem cu tine ce vrem”. Am mai obiectat și asupra faptului că primul anchetator era un evreu din Leningrad. În privința aceasta au fost ceva mai receptivi, vezi dragă Doamne. A fost schimbat cu unul de origine rusă, din Odessa, ceea ce nu a însemnat o ameliorare a situației. Soarta mea era pecetluită. În iunie 1949 am fost judecat și condamnat pentru „activitate antistalinistă și antisovietică”. În luna octombrie a aceluiași an mă aflam într-o mare închisoare de la Dnepropetrovsk. Calvarul meu continua sub semnul unei cumplite înfometări. Eram distrofic în ultimul grad. Într-o zi gardianul șef mi-a spus-o direct: „Ai să mori la noi în Siberia”.

— Frumoasă perspectivă...

— Într-adevăr. Speranțele de a scăpa erau tot mai palide. Eram atît de slăbit încît de la gară m-au dus pe targă și odată ajuns la pușcărie m-au azvirlit pe un hol rece și întunecos. Într-un tirziu — timp ce mi se părea interminabil — am fost trecut prin fața unei comisii: doi ofițeri (de fapt tortionari) și o doctoriță. Aceasta din urmă a stabilit că eram bolnav încadrabil în categoria a treia, ceea ce însemna înapt pentru muncă și necesitînd un tratament imediat. Un maior a protestat față de acest verdict. Voia să mă vadă cît mai repede într-un lagăr de muncă silnică. Doctorița a fost fermă și intransigentă. A motivat că în cazul în care voi deceda, răspunderea va cădea asupra ei. A izbutit să mă scoată din minile călăilor. Peste două zile m-a chemat la ambulator și m-a întrebat între patru ochi: „Ești preot?”. „Cred că se poate deduce după hainele pe care le port...”. „Fă-ți cruce!” mi-a mai zis. M-am conformat și am asigurat-o: „Sînt preot ortodox”. „Și eu sînt fiică de preot pravoslavnic. Am însoțit armatele sovietice ca doctor militar pînă la Berlin. După victorie am stat în România patru ani. Mi-a plăcut poporul român. Este omenos și are aceeași credință ca noi, rușii. Te voi ține aici pînă te vei face bine”. Aceasta a însemnat patru luni de îngrijire și supraveghere.

— Veți admite, sper, că în toată nenorocirea ați avut și un dram de noroc...

— Chiar mai mult decît bănuiam la început. Începuseră să cred că Dumnezeu m-a părăsit de tot. La 1 martie 1950 m-au trimis într-un lagăr de lîngă Sverdlosk, unde deținuții lucrau la o fabrică de che-reste. Tareși am fost declarat invalid, doctorul decidînd că am anghină pectorală. Am obiectat, de teamă că acest diagnostic fals va fi descoperit, consecințele urmînd să le suport eu. M-a asigurat că nu se va întîmpla nimic grav. Iarși norocul mi-a suris, din nou. Am fost scutit de muncă grea. Desigur, nu stăteam pe roze. Eram însă mai bine în comparație cu cei care, datorită muncii extenuante, se prăbușeau în câteva luni. Dar binele este foarte scurt și relativ. Am fost dus în plină Siberie, la Vorkuta (Republica Komi). Bolșevicii făceau din orice pustiu o republică. Nu mai constituia nici un secret că ne aflam în „lagărele morții”. Faptul era cunoscut în mod oficial.

— Se spulberau orice iluzii...

— Pentru moment, da. Dar din nou providența mi-a venit în întîmpinare, prin ființa unui om cu suflet mare. N-am să-i uit niciodată numele: Zatenaski Nicolae Pavlovici. Făcuse parte din guvernul Kerenski. Avea deja la activ 29 de ani de lagăr și urma să se elibereze. A chemat pe doctorul lagărului spunîndu-i că sînt fratele lui și să mă ia sub protecția lui. Medicul a întrebat uimit: „Ce fel de frate poți fi tu, rusule, cu un român?”. „Îți voi explica — i-a zis. În familia mea erau opt persoane. După război, dintre toți a rămas doar mama și cu mine. Ea a supraviețuit datorită unui ofițer român, pe nume Popovici, care a stat trei

ani la noi în casă. Într-o scrisoare mama mi-a spus: „Pentru Odessa nemții au fost niște diavoli iar românii niște îngeri. De aceea, cînd vei întîlni un român să-l consideri frate”. El este cel de al șaptezecelea frate”. Doctorul a înțeles, m-a luat cu el și mi-a făcut formele. M-a încadrat în categoria invalizi și m-a repartizat la serviciul sanitar. Aceasta însemna scutirea de muncă grea, care presupunea distrugerea inevitabilă. Gardienii, însă, încercau mereu să mă smulgă din mina ocrotitoare a doctorului, motivînd că nu pot lucra în cadrul acestui serviciu, fiind străin. Mă puneau la curățatul zăpezii. De fiecare dată, medicul acela inimos mă lua din nou în spital. Aveam mîncare de regim și căldură. Aceasta a însemnat totul pentru viața mea de atunci.

Viața în lagăr depindea de relațiile dintre oameni, mai precis, de caracterul oamenilor în minile cărora ne aflam: buni sau răi. Predominau eșii din urmă. Cu toate acestea, eu am încercat să string și să organizez pe românii din Basarabia și Bucovina pentru a dobîndi mai multă forță și rezistență. Socot că într-o anumită măsură am reușit. Totodată am luat legătura cu călugării din Basarabia, care mi-au trimis împărtaşania (pîine sfințită și vin de stafi-de, luat de la gruzini). Eram singurul preot român din lagăr — la 10 000 de oameni. Le insuflam o rază de speranță prin păstrarea neîntinată a credinței.

Regimul de tortiune și exterminare ne-a împins la limita răbdării. Aceasta a culminat cu greva din 1953. Era o acțiune disperată, în sensul de a revendica îmbunătățirea radicală a vieții din lagăr, dacă nu eliberarea, după moartea lui Stalin. Vorkuta a devenit centrul grevelor din gulag. De aceea, aici în inima Siberiei s-a deplasat chiar primul ministru Malenkov și procurorul general al U.R.S.S., Rubenko, pentru a duce tratative cu greviștii. Li s-au făcut cunoscute revendicările noastre: eliberarea tuturor deținuților, dar nu înainte de a li se acorda o plată egală cu cea a cetățenilor liberi, crearea de hoteluri pentru familiile noastre (dacă mai aveam așa ceva!), întretinerea unei corespondențe cu străinătatea, desființarea numerelor pe care le purtam (identitatea unui om era redusă la un număr) și a gratiilor, organizarea de magazine în lagăr etc. Esențială era schimbarea atitudinii față de deținuți. Toate acestea erau cuprinse într-un memoriu pe care l-am înaintat autorităților sovietice.

— Care a fost rezultatul?

— Doar o parte a cererilor noastre au fost satisfăcute: desființarea numerelor și gratiilor, reducerea însoțitorilor care ne escortau la mină.

— Rețin, din cartea dumneavoastră, că au fost și unele represalii.

— Fără așa ceva nu se putea. Dictatura bolșevică nu se putea dezminți. La mina nr. 29 au fost aproape 200 de morți. Totuși s-a produs o oarecare schimbare în bine. Dar tot deținuți eram...

Noi am continuat să susținem respectarea memoriului de către comisia specială, care s-a constituit în acest sens la Moscova. Au început

eliberările. Printre primii au fost italienii, apoi nemții, cehoslovacii, bulgarii și sirbii.

— Dumneavoastră cînd ați scăpat din acel cumplit calvar?

— În 1956. Înainte de plecare ne-au hrănit și îmbrăcat bine. Cred că se temeau de opinia publică, care începuse să afle tot mai multe despre bestialitățile comise împotriva deținuților. Ne-au dus în regiunea Moscovei, pentru a-și zisa climatizare cu clima temperată a Europei (sic!). Basarabienii au mai rămas încă vreo cîteva luni pentru verificări. (Cititorii ziarului dumneavoastră vor afla mai multe aspecte din cartea mea, care va apare în curînd.) În timpul acesta am aflat că s-a declanșat o reacție violentă a celor care au suferit în lagărele morții. Populația afectată a trecut la curățirea și pedepsirea tortionarilor și turnătorilor. Noi românii sîntem mai toleranți, mai îndurători. Nu dorim moartea păcătoșilor, dar o dreaptă justiție trebuie întronată. Mă tem că cei care ne-au maltrat vor scoate din nou capul. Aflu că securiștii care au săvîrșit abuzuri deosebite sînt în libertate. Sînt incredințat că este nevoie de o nouă revoluție. Dar cine să o facă?

— Dacă tot ne-am proiectat în actualitatea politică românească nu ar fi oportune unele aprecieri mai concrete?

— Un singur lucru mă preocupă și anume politica guvernărilor noastre față de Basarabia. Iliescu a făcut în această problemă dovada că nu este un bun român. Nu știe sau nu vrea să acționeze prompt. Nu întotdeauna expectativa da roadele așteptate. Semnarea celui tratat cu Gorbaciov demonstrează că președintele nostru a continuat politica comunistă față de ruși. Recentele evenimente din fosta U.R.S.S. arată că viața nu ține cont de gîlile și opțiunile oamenilor politici. Prevăd că de acum încolo o să avem de furcă cu ucrainenii. Îi cunosc foarte bine. Sînt posesivi și de aceea nu vor renunța ușor la partea din Bucovina pe care o stăpînesc încă. Ba, mai mult, află că au pretenții absurde în bazinul Mării Negre. Va fi o ciocnire de interese nedorită pentru noi românii. Să lea Dumnezeu să mă înșel...

În ce-l privește pe basarabienii și pe conducătorii lor lucrurile sînt mai complicate decît cred unii de aici din țară. Pe Snegur, deși cam pasiv, îl socot un bun diplomat. Deocamdată, el nu deține decît această armă a diplomației, cu care s-a „luptat” la Alma-Ata. În Basarabia se mai păstrează, din păcate, unele resentimente față de statul român, încă dinainte de 1940. Se știe, prejudecățile dispar greu. Pentru aceasta se fac vinovate autoritățile românești dinainte de război. Adică, abuzurile Poliției și Jandarmeriei. Aceste resentimente, moștenite de la o generație la alta, sînt acum exploatare de antiunioniști. Va trebui să mai treacă un timp, nu se știe cît, pînă lucrurile se vor limpezi. În cele din urmă Basarabia va fi din nou a noastră.

— Împărtaşesc optimismul dumneavoastră și vă mulțumesc din suflet.

George LIMBEANU

Campania electorală ♦ Campanie electorală ♦ Campanie electorală

Votați

CANDIDATII

CONVENȚIEI

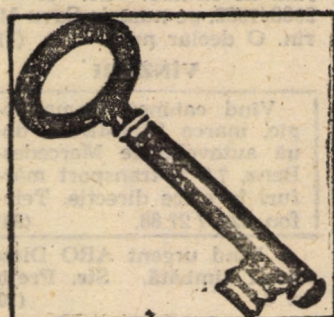
DEMOCRATICE!

NOI ÎNTREBĂM

1. Ce v-a determinat să candidați la acest post?
2. Care domeniu al vieții sociale v-a atras mai mult și în care v-ați remarcat până acum?
3. Cunoașteți situația actuală economică, socială, culturală a Sibiului?
4. Care e latura cea mai erodată a vieții românești actuale — economică, socială, culturală?
5. V-ați gândit la posibilitatea eradicării acestor situații?
6. Ce măsuri considerați necesare și cum puteți realiza acest lucru; care este perspectiva îndreptării acestor lucruri?
7. Cum considerați că puteți implica cetățeanul în viața comunității?
8. Cum poate fi îndepărtată birocrația și corupția?
9. Credeți că veți fi ales?

RĂSPUNDE: dl. ȘERBU SORIN INOCENȚIU — candidat la funcția de primar al Sibiului, membru al Partidului Alianței Civice.

1. E ușor să stai deoparte și să critici.
2. Ca proiectant dedicat, am fost implicat în domeniul urbanismului și sistematizării, inclusiv în partea tehnico-edilitară.
3. Da, dar nu în totalitate.
4. Latura economică și socială.
5. Da.
6. Restructurarea aparatului administrativ; înlăturarea birocrației, a abuzului și a traficului de influență; aducerea la cunoștința sibienilor a veniturilor și cheltuielilor aferente bugetului local; atragerea de capital străin pentru relansarea unităților economice de interes local. Perspectiva eradicării nu va întârzia să apară, dar nu imediat.
7. Promovarea și încurajarea spiritului gospodăresc tradițional al sibienilor, cu ajutorul presei, cu sprijinul unităților locale și prin serviciile competente ale Primăriei.
8. Prin hotărâri rapide și radicale, prin exemplul personal.
9. Sincer, sînt optimist.

Convenția Democratică cuprinde în municipiul Sibiu următoarele formațiuni politice: Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat; Partidul Alianței Civice; Partidul Social Democrat Român; Uniunea Democrată Creștină; Alianța Civică; Asociația Foștilor Deținuți Politici; Uniunea Mondială a Românilor Liberi.

Semnul electoral al Convenției Democratice este:

CHEIA

Candidați la funcția de consilieri ai Primăriei municipiului Sibiu:

Aurel Maxim

Născut la 17. iunie 1922, în comuna Cucerdea, jud. Mureș, din părinți țărani (viitori chiaburi!).

A urmat școala primară din comuna natală, după care a absolvit Gimnaziul „Andrei Bîrseanu” din Timăveni, și, în anul 1941 a absolvit Liceul „Aurel Vlaicu” din Arad; din toamna anului 1942, pînă în toamna anului 1943, a urmat cursurile Școlii de Ofițeri din Arad.

În primăvara anului 1944 a fost trimis pe frontul din Moldova, luptînd împotriva hoardelor comuniste; în martie 1945 a fost trimis pe frontul de Vest, luptînd împotriva nazistilor.

Eliberat din armată în mai 1946, s-a angajat la Combinatul Chimic din Timăveni. În mai 1949 s-a transferat cu serviciul la o unitate cu profil agricol din Sibiu, de unde în noiembrie 1951 s-a transferat la Intr. „Independența”.

Toamna anului 1956 era profund marcată de revoluția anticomunistă din Ungaria. Împreună cu un grup de

ingineri, tehnicieni și muncitori a organizat „Comitetul de luptă împotriva comunismului”. Fiind trădat, în martie 1957 a fost arestat, împreună cu întregul grup și anchetat de către Securitatea din Brașov. Procesul a avut loc la Sibiu, în zilele de 20 și 21 septembrie 1957. Prin sentința nr. 1794/04 noiembrie 1957, a fost condamnat la „Muncă silnică pe viață”, pentru crima de uneltire contra securității interne și externe a R.P.R.

În ianuarie 1958 a fost depus, pentru executarea pedepsei, la penitenciarul Gherla. Din cei 5 ani și 4 luni, petrecuți la Gherla, a executat 3 ani de regim sever, în „Zarca”.

La începutul lunii mai 1963, a fost trimis în colonia de muncă Luciu Georgeni, de unde în iunie 1964 a fost pus în libertate, în virtutea Decretului de grațiere din acel an.

După eliberarea din închisoare a lucrat ca tehnician la Intr. Mîrșa pînă în septembrie 1968, cînd s-a transferat la Întreprinderea Mecanica Sibiu. La această întreprindere a activat peste 15 ani, pînă la data pensionării, în cadrul sectorului de investiții.

În decembrie 1980 a participat activ la evenimente, fiind unul din promotorii „Revoluției sibiene”.

Este căsătorit, are doi fii, ambii ingineri.

În prezent deține funcția de președinte al Filialei Județene a „Asociației Foștilor Deținuți Politici din România”.

Filep Domnica-Ileana

M-am născut în anul 1942 în comuna Santău din județul Satu Mare într-o familie care numără trei generații de militanți pentru drepturile românilor din Ardeal, apoi pentru Unire și, mai târziu, pentru menținerea democrației în România.

Din martie 1949 am fost „reasezată” în orașul Reghin unde am absolvit liceul. Întrucît învățămîntul superior era barat pentru noi, am armat o școală tehnică, după care m-am înscris la Facultatea de Filologie din Cluj — promoția 1969.

După un scurt stagiul în județul Mureș, prin căsătorie, m-am stabilit în Sibiu. Calvarul profesorului suplinitor a culminat cu destrămarea familiei, mie revenindu-mi răspunderea pentru cei doi copii; fiul este în prezent student la Cluj, iar fiica, elevă în clasa a XII-a.

Pentru apărarea demnității întregului personal didactic am contribuit la fondarea Sindicatului Învățămîntului Preuniversitar din Sibiu.

Am funcționat la mai multe școli din județ și din municipiul Sibiu, în ultimii ani acestea au fost școlile generale nr. 19 și nr. 7, iar în prezent predau limba română la Școala Generală Nr. 4.

Domnica-Ileana FILEP

Fără cadre medicale, asistența sanitară e un nonsens...

— interviu cu dl. ADRIAN COTOIU, medic specialist cardiolog, directorul Spitalului Municipal Medias —

— Domnule director, v-aș propune să începem discuția noastră cu o prezentare succintă, dar cit mai aproape de adevăr, a stării de sănătate a populației din municipiul Medias.

— Deși în momentul de față nu avem încă o situație centralizată a morbidității, pot spune că în comparație cu anul precedent aceasta s-a modificat nesemnificativ, numărul cazurilor înregistrate la sfîrșitul anului 1991 fiind de circa 100 000. Raportînd deci, la populația orașului se poate afirma că, în medie, fiecare persoană a avut nevoie de asistență medicală, măcar o dată, în decursul anului.

— Dorim o referire expresă despre SIDA...

— Nu numai că nu sînt puține cazuri, dimpotrivă, se pare că la noi se înregistrează cele mai multe din tot județul. Vorbînd la concret, în momentul de față sînt peste 50 de seropozitivi (deci, purtători ai virusului HIV), în marea lor majoritate copii, contaminați în urma transfuziilor cu sînge neverificat, sau efectuate cu instrumentar medical nesterilizat.

— Care este explicația faptului că, în ultima vreme medicii specialiști au devenit un fel de „rara avis” în municipiul Medias?

— Nu doar „moștenirea grea”, ci și faptul că în ultimii 2—3 ani nu s-au mai organizat și susținut examene de secundariat, au condus la

„fixarea” medicilor în cadrul dispensarelor, efectul imediat fiind resimțit și la noi.

— Practic, cu ce dificultăți vă confrunțați în momentul de față?

— Continuînd ideea enunțată mai sus, aș vrea să folosesc doar un singur exemplu în sprijinul celor afirmate. Secția obstetrică-ginecologie din cadrul spitalului, în condițiile în care dispune de 135 de paturi, ar trebui să fie deservită, în permanență, de 7 medici. Momentan, noi lucrăm însă doar cu 1—2 medici. O situație similară se înregistrează și în rîndul asistentelor medicale unde avem un deficit de 130 de cadre. De asemenea, aparatura din do-

tare este învechită și rudimentară. Cantitățile insuficiente, sau chiar lipsa unor medicamente, starea dezastruoasă a parcului auto de la Stația de salvare, bugetul de cheltuieli tot mai redus sînt în esență cele mai grave probleme ale momentului actual. Or, ca să spunem lucrurilor pe nume, fără cadre medicale, fără resurse financiare, fără o infrastructură solidă, asistența sanitară e un... nonsens.

— Ce am putea consemna totuși la capitolul realizări, în anul care a trecut?

— Poate doar constituirea compartimentului de terapie intensivă coronariană, pus la punct și dotat cu aparatură din ajutoarele internaționale, ca și posibilitatea înființării unui compartiment pentru supravegherea bolnavilor de SIDA.

— Dar la capitolul proiecte, pentru anul în care am pășit de curînd?

— Tot ce am dori este numai să... supraviețuim.

— Și, în final, o părere personală despre viitorul școlii românești de medicină ca și al generațiilor de specialiști care vor urma...

— Singura posibilitate de repunere în drepturile sale legitime a acestei activități vitale pentru societate, în condițiile în care se observă tot mai mult că statul alocă sume din ce în ce mai mici, pentru ocrotirea sănătății, este constituirea de cabinete medicale particulare, deși opinez — și nu e doar o părere singulară — că introducerea cartelei de asigurări sociale (precum în țările occidentale) ar contribui la realizarea unei veritabile selecții a specialiștilor, pe criterii strict al competenței. Pentru că așa cum se știe, numai concurența poate genera emulație, calitate.

— Vă mulțumim.

Ion GÎRNOȚ

S.C. „MITEA ȘI COMP. GAUDEAMUS“ S.N.C. SIBIU

OFERĂ spre vânzare MOBILIER:

- garnituri hol;
- colțare sufragerie;
- canapele;
- biblioteci;
- comode și alte produse din lemn

precum și articole de larg consum din țară și import, prin magazinul mixt din Sibiu, str. Lungă nr. 4 (fostă 11 Iunie).

— 29 —

Ansamblul CINDRELUL și Junii Sibiului COMPA SA Sibiu

INTREPRINDE UN TURNEU DE SPECTACOLE în 26 și 27 ianuarie 1992, în localitățile: Avrig, Cisnădie, Ocna Sibiului și Sibiu, având ca protagoniști pe: Drăgan Muntean, Veta Biriș, Ion Bocșa, Dumitru Giurca, Nineta Marcoș, Felicia Moldovan și „Junii Sibiului“.

Spectacolele din Sibiu vor avea loc la Casa de Cultură a Sindicatelor — orele 16,30 și 19,30, iar în celelalte localități la orele stabilite pe afiș.

Biletele s-au pus în vânzare la Agenția Casei de Cultură a Sindicatelor. (25)

TRANSCIBIN S.A. SIBIU

strada Henri Coandă nr. 12

VINDE LA LICITAȚIE PUBLICĂ următoarele mijloace fixe:

- REMORCI AUTO 5—7 t
- AUTOBASCULANTE 16 t
- TRACTOR U 650

Licitația va avea loc în 10 februarie 1992, la sediul societății.

Informații la telefon 3 20 37, int. 8. (26)

PROGRAM

1.00 Actualități • Meteo.
14.10 Calendarul zilei. 14.20
WORLDNET U.S.A. 14.50
Avanpremiera săptămânii.
15.10 Copiii noștri — viitori muzicieni. 15.30 Dosare-

le istoriei. 16.00 Tele-discul muzicii populare. 16.30 Emisiunea în limba maghiară. 18.00 Studioul electoral. 19.30 Desene animate: „Cartea cântărilor“. 20.00 Actualități. 20.35 Repriza a treia. 21.00 Munte, munte, brad frumos. Muzică populară. 21.15 Studioul economic. 21.45 Restituirii — I.L. Caragiale: „O noapte furtunoasă“. 23.15 Cronica Parlamentului • Actualități. 23.45 Studioul electoral. 0.00 Blues intermezzo. 0.10 Confluente. 0.40 Recomandări din program.

PIERDERE

● Pierdut autorizație, eliberată de I.R.E.S. Gr. II Nr. 2088/1982, pe numele Savu Marin. O declar nulă. (110)

VINZARI

Vind cabinet stomatologic, marca SIMMEUZ, două autovehicule Mercedes-Benz, 7,5 t, transport mărfuri în orice direcție. Telefon 924/7 27 88. (94)

● Vind urgent ARO Diesel, vizibil simbată. Str. Prejbei nr. 1. (100)

● Vind televizor alb-negru pe lămpi și televizor color Elcrom. Telefon 2 43 77. (P.G.)

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU

● Persoană autorizată vă stă la dispoziție pentru întocmirea documentelor privind înființarea de societăți comerciale. Telefon 4 64 34. (109)

Primăria municipiului Sibiu

Precizează că, în conformitate cu art. 16 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale listele electorale pentru alegerile din 9 februarie 1992, sunt afișate la toate secțiile de votare și la sediul Primăriei camera 124.

În liste sînt cuprinși numai cetățenii cu drept de vot care au domiciliul „stabil“ în municipiul Sibiu.

Datorită unor prevederi ale legii, referitoare la numărul maxim de alegători la o secție de votare, s-a mărit numărul secțiilor și s-a modificat arondarea străzilor față de situațiile anterioare.

Pentru eliminarea tuturor omisiunilor, înscrierilor greșite sau a oricăror erori, roagă cetățenii să verifice înscrierile făcute în listele electorale și să sesizeze eventualele neconcordanțe la sediul Primăriei municipiului Sibiu, camera 124, zilnic între orele 8—16, inclusiv simbată și duminică. (12)

S. C. „Karadeniz“ S.R.L. Import-Export

Vinde EN-GROS:

- zahăr;
- bere „Venus“ la cutie;
- bere „Tuborg“ la cutie.

Toate la prețuri convenabile.

Telefon firmă 924/2 83 70. — 27 —

Mica publicitate

DIVERSE

BRAVO S.A. vă invită la Istanbul în zilele de 27 ianuarie și 30 ianuarie 1992. Tel. 2 77 02, inclusiv simbată și duminică. (71)

DECESE

S-a stins din viață bunul și dragul nostru soț, tată și cuscru,

VASILE DARIDA
— 57 ani —

Nu te vom uita niciodată! Însmormintarea — azi, 25 ianuarie 1992.

Plecarea de la domiciliu, str. Rahovei nr. 39 (fost 30), la ora 10.

Soția Silvia; copiii: Adi, Dorel cu Moni și cuscru (112)

Locatarii blocului nr. 39 (fost 30), scara A, str. Rahovei, regretă dispariția prematură din viață a bunului lor vecin

VASILE DARIDA
— 57 ani —

(maistru — Uzina Mirsa) Sincere condoleanțe familiei îndoliate.

Odihnească-se în pace! (P.G.)

Profesorii, învățătorii și elevii Școlii Normale „Andrei Șaguna“ din Sibiu exprimă profundul regret pentru încetarea din viață a distinselor profesoare, foste directoare a școlii, doamna

SEPTIMIA IACOB

Vi vom păstra mereu o pioasă amintire.

I.C. (111)

Filiala de rețele electrice Sibiu

1. Furnizarea energiei electrice consumatorilor casnici, întreprinderilor de stat sau particulare se realizează numai pe bază de contract încheiat între consumatori și F.R.E. Sibiu.

2. În cazul înființării unor noi puncte de consum sau a schimbării titularului de contract (indiferent de natura consumului) noii titulari au obligația ca în decurs de 48 de ore să anunțe furnizorul de energie electrică pentru clarificarea situației.

3. În cazul în care pe un contor destinat consumului casnic sînt înregistrate și consumuri reprezentînd alte activități (societăți comerciale, asociații culturale, activități private) titularul de contor (contract) are obligația să anunțe F.R.E. Sibiu în termen de 48 de ore de la apariția noii situații, în vederea reglementării plăților.

4. Modificarea, refacerea sau extinderea instalațiilor electrice se execută numai cu aprobarea F.R.E. Sibiu.

5. Sustragerea energiei electrice constituie infracțiune și se pedepsește în conformitate cu legea penală.

— 28 —

● LEUL ESTE NOUA MONEDĂ a Republicii Moldova, care în decurs de 4 luni va înlocui treptat rubla sovietică.

● GRECIA A PROTESTAT pentru „gestul de provocare“ al Republicii Macedonia, care a tipărit noile bancnote ce înfățișează Turnul Alb din Salonic.

● DISPUTA ASUPRA PENINSULEI CRIMEEA care are loc între Rusia și Ucraina se adaugă la aceea privind flota militară din Marea Neagră. În 1954, printr-un decret al lui Hrușciov, Crimeea a fost încorporată Ucrainei.

● BANCHERUL KOSKOTAS a fost condamnat de Tribunalul din Atena la 5 ani închisoare. Săptămîna trecută, fostul premier Papandreu a fost achitat.

● LA UNGHENI, în sectorul românesc se întîlnesc, astăzi, președintele M. Snegur (Moldova) și președintele Iliescu (România). Ce vor mai povesti oare?

Rubrică de Emil PORIME

FLASH

● DISCOVERY, în a doua zi a misiunii sale își desfășoară cu succes experiențele prevăzute în planul de cercetări. Între cele 40 experimente au fost:

— vindecarea țesuturilor osoase în cosmos;
— germinarea în imponderabilitate a semințelor de grâu și ovăz, în vederea constituirii unei stații spațiale orbitale permanente.

● ASTĂZI LA NEW YORK, ministrii de finanțe din cele 7 state puternic industrializate vor analiza mijloacele de ajutorare a rublei.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU